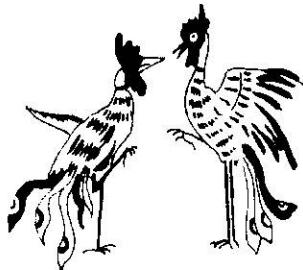

Chuyện Tào Lao

BPT: AH Trương Đình Huân đề nghị thêm mục chuyện phiếm, để AH khắp năm châu đóng góp mua vui, vậy mời tất cả các AH tham gia.

* * *

□ AH TRƯƠNG ĐÌNH HUÂN:

Tôi xin đề nghị quý Ban xem có nên mở thêm một mục chuyện phiếm, có thể gọi là "Chuyện tào lao" chẳng hạn, để các Ái Hữu có thể gởi vào đó những mẫu chuyện ngắn, có tính cách tào lao, bao trùm mọi tin tức thực sự ảnh hưởng đến đời sống tinh thần và vật chất của ái hữu và thân hữu công chánh. Các mẫu chuyện đó có thể được BPT tùy nghi để vào mục "vui cười" hiện có, hoặc là để dưới mục "chuyện tào lao" vừa đề nghị.

Tôi xin nói thêm là đôi khi thoát đọc tiêu đề của giai thoại, thí dụ như bài nói sơ qua về Đại hội kỳ 8 của đảng Cộng sản Việt Nam, chắc quý BPT có thể nghĩ ngay "khổ lắm, biết rồi, nói mãi" nhưng nội dung của bài khác với các phúc trình báo chí, các nhận xét của những quan sát viên (không phải là Việt Nam), mà dẫn chứng một thực tế chính trị về tính cách Độc Lập mà CSVN thường khoa khoang là đã dành cho Đất nước.

□ ĐẠI HỘI ĐẢNG CS KỲ 8

Suốt gần một năm qua, báo chí quốc tế và quốc nội (đặc biệt là các báo Việt ngữ) đã tốn khá nhiều giấy mục để bàn về Đại hội nói trên.

Bao nhiêu là giả thuyết được đưa ra, nào là sẽ thay đổi chính sách kinh tế, thay đổi thành phần lãnh đạo già nua, sẽ cải mới hơn nữa v.v.

Cho đến khi Đại hội bế mạc, tin tức cho thấy đúng là Đại hội "đầu voi đuôi chuột". Tin Knight Ridder Newspaper chạy tít lớn "Vietnam's top leaders to retain power". (Xin tạm dịch là: "Các tên đầu xỏ CS vẫn giữ nguyên chức vụ".

Đó là bộ mặt thật của CS, một đảng chưa bao giờ được phép nghĩ tới quyền lợi của Tổ quốc Việt Nam như chúng hăng rêu rao.

Đặc biệt là kỳ Đại Hội này được đặt dưới sự chứng kiến (hay chủ tọa thì cũng vậy) của tên trùm CS Trung Cộng Lý Bằng.

Và có lẽ cũng để dằn mặt Chính phủ Hoa Kỳ (chủ trương diễn biến Hòa Bình) CSVN đã mời được tên trùm đảng CS Mỹ qua dự kiến.

Các kết quả và diễn tiến trên, không làm tôi ngạc nhiên chút nào vì tôi vẫn nhớ một số hành động nô lệ của bè lũ CSVN đối với quan thầy Stalin, Mao Trạch Đông, Thorez v.v.

Đến đây tôi xin mượn lời của Ông Nguyễn Gia Kiểng, một cán bộ đang lột xác, đã kể về hành động "nô lệ" của Hồ Chí Minh.

Xin trích đoạn sau đây trong bài của N.G. Kiểng đăng trên tạp chí Xây Dựng số 71, trang 54; ông Kiểng viết: "Tôi nhớ đầu năm 1950, khi học trường Nguyễn Ái Quốc, có một vài đồng chí cán bộ cao cấp đến giảng và đưa ra một vài nhận xét về những sai lầm về đường lối của Trung ương đảng lúc đó (như về chủ trương chuyển sang tổng phản công, về vấn đề ruộng đất v.v.) mặc dầu tổng bí thư Trường Chinh đã giải thích lại và bác bỏ những ý kiến phê phán này, nhưng chưa đủ sức thuyết phục. Một buổi tối tháng năm, cụ Hồ đến. Cụ rất nghiêm như ít khi thấy. Cụ nói thẳng vào những ý kiến phê phán Trung ương của một số cán bộ và nói: "Bác vừa đi Liên xô về. Bác đã gặp đồng chí Stalin, đã trình bày đường lối của đảng ta với đồng chí Stalin. Nghe xong, đồng chí Stalin nhận xét: "Đường lối của đảng các đồng chí là đúng" mà đồng chí Stalin đã nói đúng là đúng vì như đồng chí Maurice Thorez đã nói: "Đồng chí Stalin là người không bao giờ sai cả." Cả lớp im lặng và cảm thấy được thuyết phục hoàn toàn.

Tôi xin tạm ngưng việc trích dâng nơi đây để quý Ái hữu có đôi chút thời giờ suy nghĩ tới tư tưởng, tư cách và hành động của các tên cầm đầu đảng CSVN luôn tự hào đã mang lại Độc Lập và Tự Do cho đất nước.

Lý luận như vậy mà các cán bộ cao cấp cảm thấy được thuyết phục hoàn toàn!

Nói tóm lại, Stalin đã nhận xét, mà vì Thorez đã nói là Stalin không bao giờ sai, vậy Stalin đã nhận xét đúng. Chấm hết.

Trích lại câu chuyện trên tôi chỉ muốn nói là mình không nên mất thời giờ theo dõi những chuyện như đại hội Đảng CSVN vì họ làm gì có quyền quyết định, mà chỉ có quyết định của Liên xô trước kia và nay thì là quyết định của Trung cộng với sự hiện diện của Lý Băng tại hội nghị.

Xin quên đi xảo ngữ: "Không gì quý hơn Độc Lập" mà CSVN cho vẽ đầy đường đầy chờ.

Riêng về tên trùm đảng CS Hoa Kỳ tham dự đại hội nói trên, tôi xin hẹn sẽ cống hiến quý bạn đọc một số tài liệu rút trong cuốn sách đầu tiên viết về đảng CS Hoa Kỳ, nhan đề: (Thế giới bí mật của đảng cộng sản Mỹ) "The secret world of American Communism" do Yale University Press ấn hành năm 1995, với những tài liệu mới sưu tầm được sau khi chế độ Liên Xô sụp đổ.

TRƯỜNG Đ. HUÂN

□ VIỆT NAM TỊ NẠN THEO ĐỨC QUỐC XÃ

Tin lên ruột: Qua một tờ báo Mỹ, thấy một độc giả viết và than rằng sự kỳ thị chủng tộc ở Orange County đã lan tràn cả vào một nghĩa trang dành cho người VN ở thị xã Westminster.

Bà ta nói là mọi người đều không để ý nhưng mẹ con bà ta đã thấy nhiều bảng dấu chữ van thập ngoặc (hình) – của phát xít Đức – được cắm trên một số mộ phần tại đó.

Cũng may là ngày hôm sau có một bài báo giải thích đó là chữ vạn của Phật Giáo.

Dù sao chúng ta cũng nên cảm ơn bà Mỹ đó đã chia sẻ cùng chúng ta nỗi ám ảnh của một dân tộc đã từng bị Đức Quốc Xã tàn sát.

Sự việc trên đây chẳng qua chỉ là một trong ngàn sự va chạm, hiểu lầm trong cuộc sống trên xứ tạp chủng quốc này mà thôi.

TRƯỜNG Đ. HUÂN

□ VUA KIÊN

Chuyện lạ xứ người, à quên, phải là nói chuyện là xứ mình mới đúng, vì kể từ ngày đưa tay tuyên thệ nhận Hoa Kỳ là tổ quốc, thì phải gọi đây là xứ mình mới phải.

Vậy xin kể hau quý Ái Hữu chuyện "lợa" sau đây:

Năm 1974, anh Cloin Fearon, 19 tuổi bị kết tội sát nhân và kết án tù từ 25 năm đến chung thân.

Tính cho đến nay, 1996, anh ta đã kiện cơ quan quản trị hệ thống để lao tiểu bang New York tất cả là 544 lần. Lý do anh ta nêu ra để kiện là chuyện hãi hùng như: cà phê nguội, xịt thuốc trừ gián trong phòng giam, bị thức

giác vì người gác đưa thuốc ngâm ho, bị mất một tờ báo giao nhầm cho phòng khác v.v.

Nay đã 41 tuổi và đổi tên là Chaka Zulu, anh ta kiện đòi bồi thường 2 triệu (đó là chứ không phải tiền Hồ đâu!) vì bị đứt tay khi dùng một con dao nhựa (plastic), anh ta đòi bồi thường 4 triệu 200 ngàn vì bị thương ở mắt trong lúc thợ sửa trần phòng giam, và đòi bồi thường 4 triệu vì nhân viên quên hay làm mất thuốc chữa dị ứng (allergy) của hắn. Sau cùng, hắn ta kiện đòi bồi thường 3.2 triệu vì nhân viên nhà giam không cho hắn đủ thời giờ để làm đơn kiện cơ quan quản trị nhà tù!

Kể từ ngày "được" làm công dân của quốc gia giàu nhất nhì thế giới này, mình quả thật vẫn chưa thoát khỏi cái vỏ "chậm tiến" để hòa mình với quan niệm tự do cao siêu, vĩ đại gần bằng số nợ (deficit) mà quốc gia mình đang gánh chịu, khi mà số nợ đó cũng là con số kỷ lục mà một quốc gia phải gánh chịu.

Các vụ kiện như kể trên (544 vụ) đều có luật sư nhiệm cách, mà chi phí thì do ngân sách tài trợ, tức là thuế của mình đó. Ngân khoản dành cho luật sư đoàn trong các vụ xử (trial lawyers) nghe nói đâu khoảng trên dưới 200 tỷ, thảo mà luật sư như đàn ruồi, đông hơn bác sĩ, nếu tính theo đầu người ở toàn nước Mỹ.

Chi phí tiết kiệm Medicare trong 1 năm (1977) tức là không cho chí phí này tăng quá cao (10% 1 năm) mà chỉ cho tăng 6% (hơn tỷ lệ lạm phát 4% được dự trù) thì được dùng để lung lạc dân chúng trong năm bầu cử này. Chi phí đó chỉ là 2 tỷ mỹ kim mà thôi. Các luật sư, kể cả Hillary đã nói lão là một sự cắt giảm y phí!

Mới đây nhất, một dự luật, nằm trong chương trình canh tân Hoa Kỳ (Renew America) nhằm tiết kiệm luật phí liên quan đến các vụ kiện phi lý kể trên đã được luật pháp thông qua. Nhưng tông tòng Biu đã phủ quyết. Luật đó có khoản mới mẻ, ghi là nếu kiện phi lý, và thua thì sẽ chịu án phí. Thực là hợp lý, nhưng không được lòng tập thể lãnh đạo luật sư đoàn, và ngành luật pháp cờ hoa!

Luật pháp và nhân dân cần được sửa đổi, mà sửa đổi là gì nếu không phải là một cuộc "cách mạng" thật sự, một cuộc cách mạng đã bắt đầu với cuộc bầu cử Quốc hội năm 1994 và đang tiến hành.

(Phỏng theo tài liệu trong
Tập san "Reader's Digest, Oct. 1996")

□ CŨNG MIẾNG THỊT GÀ

Khi tôi ngồi trên chuyến máy bay từ Mã Lai đến USA, đi định cư. Buổi chiều hành khách được phát mỗi người một đĩa thức ăn: một đùi gà nướng vàng đậm, rau cải, khoai tây, bánh mì, thịt nguội ... Đĩa thức ăn sang trọng mà tôi thấy lại được tận mắt kể từ ngày công sản

chiếm miền Nam. Một chị ngồi cách tôi một ghế, cầm đĩa thức ăn mà khóc, không ăn được. Người bên cạnh chị hỏi tại sao? Chị nói là ngồi nơi sang trọng, cầm thức ăn ngon lành này, làm chị nghĩ đến cha mẹ, anh chị em đang đối khổ tại Việt Nam, đau lòng nên chị khóc. Cảnh này làm tôi liên tưởng đến chuyện ông Mục Kiền Liên ở thiền đường nhìn xuống địa ngục thấy mẹ đang bốc lửa ăn vì đói. Nghe chị nói, người bên cạnh tôi cũng nghẹn ngào nuốt thức ăn, tôi cũng cảm thấy cay cay trên mắt.

Ba năm sau, trên một chuyến máy bay khác từ Los Angeles về Seattle, tôi được xếp ngồi bên cạnh một đồng hương VN. Chuyến máy bay chiều. Chúng tôi cũng được phát một đĩa thức ăn. Cũng một đùi gà vàng đậm, thức ăn có vẻ đòi dào hơn đĩa thức ăn trên chuyến bay Mã Lai - USA. Anh bạn ngồi bên tôi thấy thịt gà, chửi thề “Đ.M. cái tụi máy bay bẩn xỉn, nó cho mình ăn thịt gà, ai mà nuốt cho vô?” Nghe chửi thề, không hiểu sao tôi lại sực nhớ lại cái bữa ăn cách 3 năm trên chuyến bay di định cư. Tôi nhớ đến bà con bạn bè đang khoai sắn lung bụng qua ngày bên quê nhà. Tôi định nhắc cho anh bạn đồng hương bên cạnh nghe. Nhưng rồi tôi im lặng. Người đời thường hay quên những ngày khốn khó.

N.T. (Tháng 10/1982)

□ HÒA HỢP HÒA GIẢI

Trong tờ trình của Khrushev trước đại hội thứ 20 đảng Cộng sản Nga vào năm 1956, nói về thành tích của Stalin.

* Hơn 90% đồng chí thân cận của Lenin đều bị xử bắn.

* 98 ủy viên Trung ương Đảng trong tổng số 139 ủy viên do đại hội CS thứ 18 bầu ra đều bị bắt và xử bắn (hơn 70%).

* 1108 đại biểu đảng CS trong tổng số 1950 đại biểu bị bắt bớ, tù đày, sát hại (khoảng 60%).

Khrushev nói: “Nếu Stalin còn sống thêm mấy tháng nữa, thì chắc chắn giờ đây các đồng chí như Molotov, Mikoyan sẽ không có mặt tại đại hội này”. Ông cho biết thêm: “Đôi khi một đồng chí được mời tới gặp Stalin như một người bạn thân. Lúc đối diện với Stalin, đồng chí này không biết sau đó mình sẽ bị đưa đi đâu, đưa về nhà mình hay đưa vào nhà tù”.

Ông Mao Trạch Đông, sau khi nắm được quyền hành cả nước Trung Hoa, đã giết hại gần hết những đồng chí thân cận, những bạn bè đồng lao cộng khổ trong cuộc Vạn Lý Trường Chinh, để nắm lấy quyền hành.

Các ông kẹ Cộng sản như Hồ Chí Minh, Kim Nhật Thành, Pol Pot ở Á Đông và các ông kẹ CS Đông Âu,

đều học một sách của hai bậc “Thầy Vô Vàn Kính Yêu” đó.

Nhiều người hô hào về cộng tác với CSVN, hô hào hòa giải hòa hợp vì ở VN bây giờ không còn CS nữa, mà chỉ còn tập đoàn Mafia thôi. Từ xưa đến nay, từ Lenin đến nay, có khi nào CS không là Mafia đâu. (Khủng bố, giết hại, độc ác, chuyên quyền ...) Đến như Khrushev còn nói: “Người Cộng sản sợ ngay cả cái bóng của họ”. Và cả Chu Ân Lai thủ tướng CS Tàu còn nói: “Ngay cả nầm mõ cũng không thể khủng khiếp như vậy”.

Có người chủ trương “Hòa Giải Hòa Hợp”. Ngay cả CS với nhau, đồng chí với nhau, họ còn thanh toán thẳng tay, nói chi đến những người không phải đảng. Người Việt quốc gia đã làm nhiều lần. Năm 1945 nói Cộng sản 45 không là cộng sản 30, nên chết. Đến 1954 cũng nói CS 54 không phải là CS 45 nên chết. Đến 1963 nói CS 63 không là CS 45 nên chết. Đến 1975 nói CS 75 không là CS 64 nên chết. Cho đến nay nói CS 95 không là CS 75 ... thì có là quá ngây thơ chăng? Lầm thì chỉ một đôi lần, không lẽ cứ lặp lại mãi mà vẫn lầm?

NT

SƯU TẬP HÌNH CỦA CÁC AHCC

Ban Phụ Trách Lá Thư có nhận được đề nghị in hình căn cước của tất cả AHCC khắp Năm Châu lên một số đặc biệt của Lá Thư. Hoặc một tấm hình cỡ nhỏ của toàn gia đình AHCC. Tấm hình căn cước có thể là tấm hình từ thời còn mang胎 chưa mọc răng, cho đến hiện tại. Có thể chọn một tấm ảnh đẹp nhất, hoặc xấu nhất, để các AH khắp nơi chia sẻ. Bên dưới hình sẽ ghi tên và năm chụp, để các bạn biết.

NHẮN TIN

Những AH sau đây có đóng góp nuôi dưỡng Lá Thư mà không có địa chỉ. Xin các AH khác cho biết để ghi tên và địa chỉ vào danh sách kỳ tới:

- Nguyễn Bách
- Nguyễn Quang Lân
- Phan Văn Luận
- Lý Mậu
- Trần Cẩm Thạch